

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

4328 *Llei 8/2014, de 22 d'abril, sobre cobertura per compte de l'Estat dels riscos de la internacionalització de l'economia espanyola.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La recent crisi financera internacional fa imperatiu millorar l'eficiència i l'eficàcia de les polítiques d'internacionalització de l'empresa. La demanda externa, a més de convertir-se en el motor de la recuperació de la nostra economia, està cridada a esdevenir un element estructural clau per al creixement a llarg termini de l'economia espanyola. La realitat en què es desenvolupen les nostres empreses és molt més complexa, i a la tradicional exportació de béns s'hi han unit l'exportació de serveis i les inversions a l'exterior com a activitats destacades de la dimensió internacional de les empreses espanyoles. Activitats que, més enllà del seu efecte positiu directe sobre la nostra producció, contribueixen a generar condicions més competitives per a les nostres empreses, donen lloc a un cercle virtuos i generen externalitats positives per al conjunt de l'economia.

La cobertura per compte de l'Estat dels riscos de la internacionalització a través dels diferents instruments d'assegurança o garantia que permet la normativa vigent ha estat, des que es va crear, un instrument essencial de la política comercial espanyola. A través d'aquest, l'Estat dona cobertura a gran part dels riscos associats a les operacions d'internacionalització, ja siguin riscos de caràcter comercial, polític o extraordinari. Com a instrument de política comercial, té l'avantatge de complementar i completar el finançament privat, ja que es fonamenta en aquest, i serveix de catalitzador en moments com l'actual d'insuficiència de recursos financers per finançar les operacions de comerç i inversions. Al mateix temps, l'assegurança per compte de l'Estat ha generat des que es va crear un flux d'ingressos net positiu per a l'Estat. D'altra banda, cada vegada és més notori que les empreses innovadores necessiten dur a terme projectes de R+D+I en cooperació internacional amb altres empreses i centres d'R+D que reforcin la seva competitivitat i, alhora, estableixin les bases per estendre la seva presència a mercats exteriors.

Com a instrument de política comercial, l'assegurança per compte de l'Estat ha de garantir que els nostres exportadors i inversors gaudeixin d'unes condicions tan competitives com les dels seus competidors en els mercats internacionals. És essencial que l'Estat estableixi les condicions per garantir això, i s'ha de compatibilitzar aquest objectiu amb la consecució d'un equilibri financer més gran per al sistema amb l'impacte pressupostari mínim possible. De la mateixa manera, cal verificar que les nostres empreses rebin un servei adequat quan sol·liciten cobertura per compte de l'Estat, alhora que s'ha de vetllar perquè siguin exclusivament els interessos de la nostra política comercial exterior els que emmarquin les decisions sobre aquesta cobertura.

La Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació, atribueix a la Compañía Española de Seguros de Crédito a la Exportación, Sociedad Anónima, d'ara endavant CESCE, de manera exclusiva la gestió de l'assegurança per compte de l'Estat. Tanmateix, la possible pèrdua de la participació majoritària de l'Estat en el capital de CESCE, d'acord amb el que preveu el Reial decret

Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, fa necessària una nova llei. En aquest sentit, la cobertura per compte de l'Estat dels riscos associats a la internacionalització s'ha de dur a terme a través d'un agent gestor, amb qui s'ha de signar un conveni de gestió que no cal que tingui naturalesa pública. Per garantir que l'agent gestor exerceixi les seves atribucions d'acord amb les instruccions dels òrgans responsables de la política comercial espanyola, s'ha de crear la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat. Aquesta Comissió ha de controlar la gestió de l'assegurança per compte de l'Estat feta per l'agent gestor a fi de garantir que s'efectui amb diligència i en condicions idònies de costos, i hi ha de destinar els recursos necessaris. Alhora, ha de complir amb les prioritats de la nostra política comercial i ha de permetre als nostres exportadors que competeixin en igualtat de condicions amb els seus competidors. D'altra banda, l'activitat de l'agent gestor ha de complir amb l'Acord general sobre línies directrius en matèria de crèdit a l'exportació amb suport oficial, o Consens OCDE. Amb això, l'objectiu que s'assoliria a mitjà termini seria una assignació més adequada de recursos.

Al mateix temps, l'agent gestor del compte de l'Estat ha de tenir com a criteri d'actuació fonamental la prestació d'un servei adequat als exportadors espanyols de manera que aquests, en competir en els mercats internacionals, estiguin en les mateixes condicions que els seus competidors d'altres països amb esquemes similars de cobertura de riscos. Per això, l'agent gestor ha d'actuar seguint les directrius de la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat i ha de respondre davant d'aquesta Comissió, la qual ha d'assumir les funcions principals per garantir el control públic de l'activitat del compte de l'Estat. L'agent gestor ha d'assumir la gestió en exclusiva d'aquest servei, ja que afecta de manera decisiva els interessos de la política comercial espanyola, i s'ha de constituir en un instrument indispensable per al posicionament econòmic internacional d'Espanya.

De la mateixa manera, és essencial delimitar el marc economicofinançer en què l'agent gestor ha de dur a terme les tasques encomanades, i cal establir de manera clara a la Llei que l'Estat ha d'assumir la responsabilitat última com a garant o assegurador de les cobertures concertades pel seu compte. Per a això, els pressupostos generals de l'Estat han de fixar anualment el límit d'aquestes cobertures. A més, la Llei proposa igualment la creació del Fons de reserva dels riscos de la internacionalització, de titularitat estatal, amb la finalitat de facilitar la gestió dels recursos a disposició de l'agent gestor i millorar-ne la capacitat d'actuació sense que això impliqui cap cost addicional per a l'Estat ni cap limitació dels seus drets.

D'altra banda, la Llei estableix un termini de vuit anys durant el qual CESCE ha d'actuar com a agent gestor. D'aquesta manera, la gestió de la companyia es pot beneficiar de la millora en l'eficàcia i l'eficiència associades al nou marc regulador, alhora que es garanteix l'estabilitat del sistema perquè els exportadors, els inversors i les entitats financeres puguin gaudir del suport de CESCE sense ensurts en la gestió de l'assegurança. Una vegada transcorregut el termini esmentat, s'ha de procedir a la selecció de l'agent gestor, garantint la idoneïtat dels candidats, i s'ha d'escollir el que asseguri la maximització de l'eficàcia en la gestió del compte de l'Estat amb les restriccions que el control públic del sistema de suport oficial a la internacionalització exigeix. Per això, convé excloure expressament aquest procediment de selecció de l'agent gestor de l'aplicació de les prescripcions de la legislació de contractes del sector públic, sense perjudici de l'aplicació dels principis establerts a la normativa esmentada i al Tractat de funcionament de la Unió Europea: transparència, publicitat, concurrència, idoneïtat, igualtat de tracte i no-discriminació, i cal tenir en compte la missió que s'encomana per desenvolupar el procediment encaminat a designar l'agent gestor.

La Llei s'estructura en tres títols. El títol preliminar en delimita l'objecte i estableix una sèrie de definicions als efectes del que s'hi preveu.

El títol I detalla l'esquema mitjançant el qual l'Estat, a través d'un agent gestor, ha de donar cobertura a determinats riscos de la internacionalització, i fixa el marc en què aquest agent ha d'actuar per compte de l'Estat. El conjunt de tasques de les quals és responsable l'agent s'ha de recollir en un conveni de gestió.

El títol II es divideix en dos capítols. Al capítol I es procedeix a la creació de la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat, que substitueix la Comissió del Consell d'Administració de CESCE que preveu l'article 27.2.a) del Decret 3138/1971, de 22 de desembre, pel qual es regula l'assegurança de crèdit a l'exportació. Aquesta Comissió hereta les funcions de l'anterior, i a més en rep unes altres perquè sigui l'òrgan a través del qual l'Administració instrueix i controla l'agent gestor. La Comissió es converteix en corretja de transmissió de la política d'internacionalització i de gestió del deute extern pel que fa a l'assegurança per compte de l'Estat. El capítol II aborda el règim pressupostari, de comptabilitat i de finançament del compte de l'Estat.

Finalment, s'inclouen cinc disposicions addicionals que estableixen, en primer lloc, que l'aplicació d'aquesta Llei no representa cap augment de la despesa pública i, en segon lloc, que CESCE ha de ser l'agent gestor durant un termini determinat a partir del moment en què la companyia deixi de ser una entitat amb majoria de capital públic. Així mateix, la tercera disposició addicional estableix l'aplicació de la Llei a les pòlisses en vigor, la quarta disposició addicional es refereix a les modificacions pressupostàries que cal introduir, i la cinquena es refereix a la constitució del Fons de reserva dels riscos de la internacionalització. S'hi inclouen també una derogatòria i cinc disposicions finals: la primera modifica la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, i la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, amb relació als consorcis de zona franca; la segona modifica la Llei 36/2010, de 22 d'octubre, del Fons per a la promoció del desenvolupament, i les tres últimes es refereixen al títol competencial, al desplegament reglamentari i a l'entrada en vigor de la Llei.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquesta Llei té per objecte establir el règim jurídic de la cobertura per compte de l'Estat dels riscos derivats de la internacionalització de l'economia espanyola.

2. La cobertura d'aquests riscos per compte de l'Estat constitueix un servei d'interès econòmic general com a instrument del sistema espanyol de suport financer oficial a la internacionalització de l'activitat de les empreses espanyoles, i s'ha de dur a terme en el marc de la política comercial comuna de la Unió Europea, de conformitat amb els acords i convenis internacionals dels quals Espanya sigui part.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Riscos de la internacionalització: són els riscos susceptibles de generar perjudicis en les operacions d'inversió directa o d'exportació de béns i serveis, inclosos els que duguin associats projectes de recerca, desenvolupament i innovació, així com els derivats del finançament d'aquestes operacions, i els assumits en general en les operacions que presentin un interès estratègic per a la internacionalització de l'economia espanyola.

b) Modalitats autoritzades de cobertura: són els contractes de cobertura, instrumentats com a pòlissa d'assegurança o garantia irrevocable, concertats per compte de l'Estat amb l'objecte de cobrir els diferents riscos de la internacionalització.

c) Conveni de gestió: és el conveni subscrit entre l'Estat i l'agent gestor que regula la prestació de serveis d'aquest per compte de l'Estat, així com els drets i les obligacions de l'Estat i l'agent gestor.

d) Assegurats i beneficiaris de les garanties: són les empreses o entitats assegurades o garantides que, per estar exposades als riscos de la internacionalització, contracten la cobertura d'aquests riscos per compte de l'Estat.

TÍTOL I

Gestió de la cobertura de riscos de la internacionalització per compte de l'Estat

Article 3. Cobertura dels riscos de la internacionalització.

1. Qualsevol entitat d'assegurances autoritzada per operar en els rams de l'assegurança de crèdit o de caució pot cobrir riscos derivats d'operacions d'internacionalització.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, l'Estat, mitjançant les modalitats autoritzades de cobertura, pot cobrir, en els termes i amb els límits que preveu la normativa de la Unió Europea i l'estatal, els riscos de la internacionalització definits a l'article 2.a) d'aquesta Llei i a les seves normes de desplegament.

3. Els riscos coberts poden ser de caràcter comercial, polític, extraordinari o d'una altra naturalesa, sempre que estiguin previstos en les modalitats vigents de pòlissa d'assegurança autoritzades o que els pugui autoritzar el ministre d'Economia i Competitivitat com a cobertura de riscos per compte de l'Estat.

a) Són riscos comercials que pot cobrir l'Estat en les operacions d'internacionalització els susceptibles de generar pèrdues derivades de la manca de compliment dels compromisos assumits pels deutors privats, ja sigui en la fase prèvia a l'expedició de béns o a la prestació dels serveis, o a partir d'aquestes. Principalment, poden ser objecte de cobertura dins d'aquesta categoria els riscos de pèrdua per resolució de contracte i els riscos de crèdit. Aquests incompliments poden tenir lloc al país del deutor, al dels garants o en altres països, sempre que les situacions en qüestió estiguin vinculades a l'operació d'internacionalització.

b) Són riscos polítics que pot cobrir l'Estat en les operacions d'internacionalització:

1r Els susceptibles de generar pèrdues als assegurats derivades de circumstàncies que tenen l'origen en les actuacions i decisions d'institucions públiques, així com les derivades de situacions econòmiques crítiques que afecten de manera generalitzada un mercat internacional o nacional o una economia en el seu conjunt.

2n Els conflictes armats i la violència política, la manca de convertibilitat o problemes de transferència, els esdeveniments polítics o econòmics que produeixen alteracions de la balança de pagaments o alteracions de la paritat monetària, i l'incompliment de compromisos d'entitats oficials i compradors públics.

3r En operacions d'inversió directa, se sumen als riscos anteriors els derivats de l'incompliment de compromisos dels reguladors públics i l'expropiació, la nacionalització o la confiscació d'actius vinculats a la inversió.

c) Són riscos de tipus extraordinari que pot cobrir l'Estat en les operacions d'internacionalització els susceptibles de generar pèrdues als titulars de la cobertura derivades de desastres naturals i riscos catastròfics.

4. Entre les operacions amb riscos susceptibles de ser coberts per compte de l'Estat definits als apartats anteriors, correspon al ministre d'Economia i Competitivitat determinar, de conformitat amb la normativa de la Unió Europea i l'estatal, les operacions excloses de la cobertura per compte de l'Estat tenint present que els riscos vinculats a aquestes es defineixin com a riscos negociables per:

- a) La seva naturalesa.
- b) El termini de les operacions.
- c) Els mercats en què tenen lloc.
- d) Qualsevol altre aspecte, límit i condició que fixi el Ministeri esmentat, com ara la moneda de contractació.

5. L'Estat ha d'assumir els resultats derivats de la cobertura dels riscos de la internacionalització de conformitat amb les estipulacions que s'estableixin en cada modalitat de pòlissa i en el contracte de cobertura corresponent.

6. En la cobertura dels riscos de la internacionalització, l'Estat ha de dirigir la seva activitat especialment a les operacions d'interès estratègic per a la internacionalització, definides com les operacions que impliquen o promouen la internacionalització de les petites i mitjanes empreses espanyoles, així com les que comportin la inversió directa d'empreses espanyoles a l'exterior o l'exportació de béns i serveis d'origen i fabricació espanyola en un percentatge suficientment significatiu del contracte d'exportació i/o del seu possible finançament, a criteri de la Secretaria d'Estat de Comerç del Ministeri d'Economia i Competitivitat, o quan, en absència del requisit esmentat, concorrin circumstàncies especials que justifiquin aquest interès a criteri de la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat, seguint les directrius del Ministeri d'Economia i Competitivitat a través de la Secretaria d'Estat de Comerç.

7. Les operacions internacionals que estiguin cobertes de conformitat amb el que disposa aquesta Llei han de complir amb els principis de transparència i bon govern acceptats pel Regne d'Espanya, i, en particular, amb el que disposa el conveni per combatre la corrupció d'agents públics estrangers en les transaccions econòmiques internacionals. L'agent gestor ha de contrastar que els projectes als quals dona cobertura oficial adoptin pràctiques i mesures adequades de prevenció i mitigació dels riscos mediambientals.

Article 4. *Cobertura de riscos per compte de l'Estat mitjançant un agent gestor.*

1. L'Administració General de l'Estat ha de gestionar la cobertura de riscos per compte de l'Estat per mitjà d'un agent gestor designat pel ministre d'Economia i Competitivitat. Per al procediment de selecció de l'agent gestor no són aplicables les prescripcions del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, i s'han de respectar els principis d'idoneïtat, transparència, publicitat, concurrència, igualtat de tracte i no-discriminació.

2. L'agent gestor és l'entitat encarregada, actuant amb caràcter exclusiu com a assegurador o garant, de dur a terme la gestió i l'administració de la cobertura dels riscos derivats de la internacionalització que en cada moment assumeixi per compte de l'Estat.

3. El ministre d'Economia i Competitivitat ha de subscriure un conveni de gestió amb qui designi com a agent gestor. Els drets, les obligacions i les tasques que són responsabilitat de l'agent gestor han d'estar continguts en el conveni de gestió, que s'ha d'ajustar al que preveuen aquesta Llei i la normativa que la desplega.

4. L'agent gestor ha d'estar autoritzat per operar com a entitat asseguradora i reasseguradora en els rams de crèdit i de caució a Espanya, i ha de tenir els coneixements, els mitjans i l'experiència necessaris per exercir aquesta tasca. L'agent gestor s'ha de sotmetre al règim de supervisió de les autoritats espanyoles en matèria d'ordenació i supervisió d'assegurances, sense perjudici de la funció de tutela i competències del Ministeri d'Economia i Competitivitat a través de la Secretaria d'Estat de Comerç en la gestió de l'assegurança de crèdit a l'exportació.

5. L'agent gestor ha d'assumir l'activitat de gestió del compte de l'Estat al seu risc i ventura, entès com a assumpció del risc empresarial de la funció gestora esmentada, sense perjudici de la responsabilitat última de l'Estat com a assegurador o garant de les cobertures concertades a compte d'aquest, de manera que l'agent gestor no respon patrimonialment de les pèrdues cobertes per compte de l'Estat. A aquests efectes, i sense perjudici de les competències de la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat que preveu aquesta Llei, correspon a l'agent gestor l'ordenació dels mitjans materials i humans necessaris per proveir una gestió eficaç i eficient del compte de l'Estat.

6. L'agent gestor ha d'estar habilitat per actuar per compte de l'Estat. Els termes i les condicions d'aquesta habilitació són els que preveuen aquesta Llei, el seu desplegament reglamentari i el conveni de gestió que se subscriu amb l'Estat. Aquest conveni de gestió ha de recollir com a causes de resolució, entre d'altres, la vulneració de

les prohibicions o l'incompliment de les obligacions que recullen aquesta Llei i el seu desplegament reglamentari.

7. Als efectes de poder ser designat i mantenir-se en l'exercici de les seves funcions, l'agent gestor s'ha de sotmetre al règim següent:

a) L'agent gestor ha de prestar adequadament el servei d'interès general que se li confia com a missió específica, preservant els interessos de la política comercial espanyola.

Per garantir que l'agent gestor presti adequadament el servei d'interès general que se li confia, no es pot trobar en situació de conflicte d'interès declarada per la Secretaria d'Estat de Comerç, ni en el moment de la seva designació ni durant la vigència del conveni. Per tant, durant la vigència del conveni de gestió, l'agent gestor ha de comunicar a la Secretaria d'Estat de Comerç qualsevol alteració de les circumstàncies rellevants que s'hagin tingut en compte per a l'apreciació de la situació de conflicte d'interès.

S'entén que hi ha conflicte d'interès quan l'agent gestor estigui o passi a estar controlat directament o indirectament per entitats que gestionin la cobertura de riscos de la internacionalització a compte d'un altre estat, o quan es generi una situació de vinculació significativa amb les entitats esmentades.

En el procediment instruït per determinar l'existència de circumstàncies acreditatives de situacions de control o de vinculació significativa, han de quedar garantits l'absència de discriminació per raó de nacionalitat i el ple respecte a la lliure circulació de mercaderies, persones, serveis i capitals en el mercat interior en els termes del Tractat de funcionament de la Unió Europea i el dret de la Unió.

b) L'agent gestor no es pot trobar incurs en els supòsits de prohibició de contractar amb el sector públic en els termes que preveu l'article 60 del text refós de la Llei de contractes del sector públic.

c) L'agent gestor no pot estar sotmès a mesures de garantia de la solvència futura o de control especial, previstes als articles 38 i 39 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió d'assegurances privades, ni pot haver estat sancionat per infraccions greus o molt greus de les previstes a l'article 40.3 i 40.4 de la norma esmentada.

d) En el cas que l'agent gestor dugui a terme operacions de cobertura de risc de crèdit per compte propi, ha de mantenir una separació estricta entre aquestes operacions i les que cobreixi per compte de l'Estat. La manera en què cal instrumentar aquesta separació ha de ser objecte de desplegament reglamentari i ha de constar al conveni de gestió.

e) Al personal directiu de l'agent gestor a qui se li hagi d'encarregar la gestió i l'administració de la cobertura de riscos per compte de l'Estat li són aplicables les previsions dels articles 15 i 74 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades. No obstant això, cal comunicar prèviament a la Secretaria d'Estat de Comerç el seu nomenament o la seva contractació per exercir aquestes funcions.

Article 5. Règim d'actuació de l'agent gestor.

1. L'agent gestor ha de dur a terme per compte de l'Estat les activitats principals d'estudi, preparació, negociació, formalització i seguiment dels contractes de cobertura, a més de les activitats corresponents de minoració o evitació de sinistres i recobriment, una vegada s'aboni la indemnització, així com qualsevol altra activitat complementària que es consideri necessària per a una gestió eficient de la cobertura de riscos per compte de l'Estat i del deute per compte de l'Estat i, en general, dels instruments de suport financer oficial a la internacionalització de l'empresa espanyola. En l'exercici d'aquestes funcions, ha de mantenir permanentment informat el Ministeri d'Economia i de Competitivitat sobre qualsevol aspecte que aquest consideri necessari amb relació a la gestió dels riscos assumits per l'Estat.

2. L'agent gestor ha d'assumir directament enfront dels assegurats i beneficiaris de les cobertures el compliment dels deures i les obligacions que es deriven dels contractes de cobertura. A aquests efectes, l'agent gestor ha de fixar l'import d'indemnitzacions i ha

de gestionar l'abonament de les indemnitzacions o els pagaments de què es responsabilitza l'Estat, i que siguin procedents per aplicació dels contractes de cobertura.

3. En els contractes de cobertura per compte de l'Estat que gestioni l'agent gestor, en abonar aquest la indemnització s'ha de subrogar a compte d'aquell en l'import del crèdit indemnitzat, exercint els drets que corresponen a l'Estat sobre aquest. La subrogació afecta tant el crèdit com els interessos, les garanties i qualsevol altre dret que se'n derivi, i resulta representant de l'assegurat o beneficiari en la gestió de qualsevol part vençuda o per vèncer que no estigui emparada per l'assegurança o, si s'escau, la garantia. L'agent gestor ha de mantenir la direcció del procediment de recobriment, i l'assegurat o beneficiari està obligat a seguir les seves instruccions amb relació a aquest procediment.

4. Pel que fa a l'apartat anterior, l'agent gestor, de conformitat amb les instruccions i directrius que, si s'escau, rebi de la Secretaria d'Estat d'Economia i Suport a l'Empresa, pot subscriure convenis sobre moratòries i remissions parcials o totals de deute, encara que incloguin crèdits no vençuts, així com alienar els crèdits derivats de les cobertures, per facilitar, entre d'altres, les operacions de conversió de deute en inversió directa o altres instruments. El ministre d'Economia i Competitivitat és qui ha de ratificar els convenis assenyalats anteriorment.

Els acords o convenis que subscrigui l'agent gestor són plenament oposables als seus assegurats, i vinculants per a aquests per la totalitat dels crèdits inclosos en els convenis, sense perjudici del dret dels assegurats a percebre les indemnitzacions que siguin procedents en termes del contracte o contractes de cobertura subscrits.

5. L'agent gestor, sense perjudici del que estableix l'article 8.e) d'aquesta Llei respecte a l'aprovació i el desplegament de les condicions generals de les diferents modalitats, pot establir les clàusules especials i particulars segons el principi de llibertat de pactes que millor defensin l'interès de l'Estat. En particular, pot establir en els seus contractes de cobertura garanties especials i complementàries pel que fa a la cobertura de la manca de pagament prolongada que afecti els crèdits relatius a operacions d'exportació atorgats per entitats bancàries o institucions financeres.

6. El conveni de gestió ha de determinar la retribució corresponent a l'agent gestor per la gestió, l'administració i el control de la cobertura dels riscos que s'assumeixen per compte de l'Estat. Aquesta retribució s'estableix com un percentatge que s'ha de deduir de la prima abonada per les cobertures contractades pels assegurats i els beneficiaris o ordenants de les garanties, sense que l'Estat estigui obligat a garantir-ne el cobrament. En la determinació de la retribució corresponent, cal tenir en compte els costos que ha d'assumir l'agent gestor amb motiu de la gestió, l'administració i el control dels riscos per compte de l'Estat en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

7. El Ministeri d'Economia i Competitivitat ha de fixar les tarifes de prima aplicades per l'agent gestor en els instruments que utilitzi, de conformitat amb el principi de suficiència de les primes i els preus, i respectant en tot moment el que preveuen els acords i les normes europees i internacionals en l'àmbit de l'assegurança de crèdit a l'exportació amb suport oficial.

8. L'agent gestor pot subscriure contractes de coassegurança que cobreixin parcialment operacions d'internacionalització de l'empresa espanyola, així com d'acceptació o cessió en reassegurança dels riscos a què es refereix aquesta Llei, tant comercials com polítics i extraordinaris, amb els termes que autoritzi la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat.

9. El ministre d'Economia i Competitivitat pot autoritzar l'agent gestor perquè, amb l'objecte d'aconseguir una gestió més eficient de la cartera global que cobreix per compte de l'Estat en els riscos de la internacionalització de l'empresa, pugui alienar, cedir i constituir drets, totalment o parcialment, sobre els crèdits enfront de tercers que es derivin dels contractes de cobertura per compte de l'Estat. A aquest efecte, pot autoritzar la conclusió per part de l'agent gestor d'operacions de titulització o de qualsevol altra índole, sempre que aquestes signifiquin una disminució en el risc contret o una millora en la rendibilitat de la cartera gestionada per l'agent gestor per compte de l'Estat. En tot cas, la

realització d'aquest tipus d'operacions necessita la valoració favorable de la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat, i ha de tenir en compte els drets de tercers en la part dels crèdits no coberta i en el risc no vençut.

10. L'agent gestor pot garantir, per compte de l'Estat, fins al límit màxim que estableixi la Llei de pressupostos generals de l'Estat de cada any, les obligacions econòmiques derivades de garanties directes o prestades per tercers, préstecs, crèdits a l'exportació o emissions d'instruments financers, destinats a facilitar el finançament d'operacions de comerç exterior i internacionalització de l'empresa espanyola. A més, pot garantir, amb les mateixes limitacions, les obligacions econòmiques derivades d'instruments financers, inclosos els resultants d'operacions de titulització, l'emissió dels quals estigui protegida per crèdits o préstecs a l'exportació de béns i serveis espanyols assegurats per l'agent gestor.

11. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, l'agent gestor pot atorgar fiances, garanties a primera demanda i qualsevol altre compromís de pagament o rescabament que sigui exigible en cas d'incompliment de les obligacions objecte de garantia i que aprovi la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat.

12. Totes i cadascuna de les operacions que es pretengui garantir de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior les ha d'aprovar prèviament la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat, la creació de la qual es recull en aquesta Llei, sense perjudici del que s'autoritzi d'acord amb el que preveu l'article 8.f).

TÍTOL II

Supervisió i direcció de la gestió de la cobertura de riscos per compte de l'Estat

CAPÍTOL I

La Comissió de Riscos per Compte de l'Estat

Article 6. Creació i objecte de la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat.

1. Es crea la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat com a òrgan col·legiat interministerial adscrit al Ministeri d'Economia i Competitivitat a través de la Secretaria d'Estat de Comerç. Pel que fa a l'organització i el funcionament, s'aplica el que preveuen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, i hi regeix supletòriament la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. La Comissió de Riscos per Compte de l'Estat ha de ser l'òrgan de control, seguiment i participació de l'Administració General de l'Estat en la gestió que efectui l'agent gestor en la seva activitat per a la cobertura de riscos per compte de l'Estat. A aquests efectes, ha d'actuar com a òrgan de relació i coordinació entre l'Administració General de l'Estat i l'agent gestor.

Article 7. Composició i funcionament de la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat.

1. La Comissió de Riscos per Compte de l'Estat ha d'estar formada per un màxim de catorze membres, que han de pertànyer:

- a) Sis, a la Secretaria d'Estat de Comerç.
- b) Dos, a la Secretaria d'Estat d'Economia i Suport a l'Empresa.
- c) Un, al Consorci de Compensació d'Assegurances.
- d) Un, al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.
- e) Un, al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.
- f) Un, al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.
- g) Un, al Ministeri de Foment.
- h) Un, al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Tots els membres els ha de nomenar el ministre d'Economia i Competitivitat a proposta del secretari d'Estat de Comerç pel que fa a la lletra a), a proposta del secretari d'Estat d'Economia i Suport a l'Empresa pel que fa a les lletres b) i c), i a proposta dels titulars dels departaments ministerials respectius pel que fa a les lletres d) a h).

2. El secretari d'Estat de Comerç és el president de la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat.

Amb periodicitat anual, el secretari d'Estat de Comerç ha de comparèixer davant de la Comissió d'Economia i Competitivitat del Congrés dels Diputats per informar sobre l'evolució de la gestió de la cobertura de riscos per compte de l'Estat i sobre els elements fonamentals de la seva actuació econòmica financera.

3. Com a secretari de la Comissió ha d'actuar un funcionari destinat en el Ministeri d'Economia i Competitivitat, que l'ha de designar la Comissió a proposta d'aquest Ministeri i que té veu però no vot.

4. La Comissió de Riscos per Compte de l'Estat s'ha de reunir amb la periodicitat i en la forma que estableixi, atenent les necessitats de les operacions proposades pels serveis de l'agent gestor. L'ha de convocar el president, per decisió pròpia o a sol·licitud del president de l'agent gestor.

5. El president de la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat, en funció de les matèries que es tractaran en les reunions, ha de requerir, per iniciativa pròpia o a sol·licitud del president de l'agent gestor, l'assistència del personal dels serveis de l'agent gestor que, pels seus coneixements tècnics, es consideri procedent. En tot cas, a les reunions hi han d'assistir de manera permanent el president de l'agent gestor, o en qui delegui, així com fins a cinc directius responsables del compte de l'Estat. Els representants de l'agent gestor tenen veu però no vot. Igualment, el president de la Comissió pot convidar experts independents a participar en les reunions de la Comissió quan la naturalesa dels assumptes que cal tractar així ho aconselli.

6. El règim jurídic de la Comissió, que inclou, entre altres aspectes, les regles respecte al quòrum, el sistema de votació i d'adopció d'acords, el règim de suplència i les normes de funcionament intern que el despleguin, ha de ser objecte d'un desplegament reglamentari posterior.

Article 8. *Funcions de la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat.*

Corresponen a la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat les funcions següents:

a) El control i el seguiment de la gestió que dugui a terme l'agent gestor en les operacions d'internacionalització els riscos de les quals assumeixi per compte de l'Estat.

b) Decidir sobre les propostes en matèria de cobertura de riscos i respecte a la gestió d'aquests que faci l'agent gestor, incloses les polítiques de cobertura en els diferents mercats i la cobertura de les operacions. Així mateix, decidir sobre les propostes en matèria de moratòries, reestructuració o remissions de deute no vinculat a programes de tractament, condonació o conversió de deute entre estats. Cal fixar reglamentàriament els requisits d'informació tècnica i financera que ha d'aportar l'agent gestor.

No obstant això, en operacions d'una rellevància especial atenent l'import, la naturalesa, el país de destinació, la concentració de risc, l'elevat impacte potencial en el deute extern, així com el que reglamentàriament es determini, correspon a la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics acordar els criteris de cobertura i gestió dels riscos aplicables. Cal fixar reglamentàriament els requisits d'informació que s'hagin de facilitar a aquest respecte.

Les operacions damunt dites les ha d'executar l'agent gestor amb comunicació prèvia de la Comissió de Riscos quan les hagi acordat la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.

c) Proposar al Ministeri d'Economia i Competitivitat, dins del marc que s'estableixi reglamentàriament, les tarifes que cal aplicar a les operacions assegurades. Aquestes tarifes han d'estar subjectes al que preveuen els acords i les normes internacionals sobre

l'assegurança de crèdit a l'exportació amb suport oficial i la seva normativa concordant, i dins del marc que s'estableixi reglamentàriament.

d) Sotmetre a l'autorització del ministre d'Economia i Competitivitat les noves modalitats de cobertura asseguradores i reasseguradores que es puguin fer servir com a contractes de cobertura amb relació als riscos coberts per compte de l'Estat, així com les condicions i els termes generals aplicables a les contractacions corresponents.

e) Aprovar, a proposta de l'agent gestor, les adaptacions dels condicionats generals de les modalitats d'assegurança i garanties ja autoritzades que siguin necessàries per a la cobertura d'una operació o una agrupació d'operacions.

f) Aprovar, dins dels límits que s'estableixin reglamentàriament, el nivell d'atribucions que s'autoritzi a l'agent gestor, així com la supervisió que ha d'exercir la Comissió pel que fa a les tasques necessàries per a la gestió dels riscos per compte de l'Estat.

g) Definir, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, el contingut de l'informe anual de gestió dels riscos per compte de l'Estat que s'ha de presentar a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, i aprovar el contingut de l'informe concret que ha de presentar de manera periòdica l'agent gestor. L'informe anual ha de contenir la relació dels mitjans i recursos destinats per l'agent gestor per al compliment de l'activitat de la gestió dels riscos per compte de l'Estat.

h) Sol·licitar a l'agent gestor que reculli i aporti la informació necessària per valorar els riscos que assumeix l'Estat i controlar la gestió eficient de l'agent, cosa que inclou qualsevol informació que la Comissió consideri rellevant amb relació a l'activitat eventual de l'agent gestor per compte propi en la cobertura de riscos de la internacionalització.

i) Determinar la informació economicofinancera que, de manera específica o periòdica, calgui remetre al Ministeri d'Economia i Competitivitat sobre el compte de l'Estat.

j) En general, exercir les competències relacionades amb les decisions sobre gestió d'aquests riscos per compte de l'Estat que no estiguin atribuïdes legalment a un altre òrgan de l'Administració General de l'Estat i que no siguin pròpies de l'agent gestor.

k) Comprovar que l'agent gestor destini els mitjans materials i humans adequats a la gestió de les cobertures per compte de l'Estat dels riscos de la internacionalització, així com instruir l'agent gestor perquè prengui les mesures oportunes per assegurar una gestió correcta i maximitzar-ne la productivitat.

l) Valorar, segons el que preveu l'article 5.9, les operacions de titulització o de qualsevol altra índole destinades a la disminució del risc contret o la millora en la rendibilitat de la cartera de risc gestionada per l'agent gestor.

m) Qualsevol altra que se li atribueixi legalment o reglamentàriament.

CAPÍTOL II

Règim pressupostari, economicofinancer, comptable i de control de la cobertura dels riscos de la internacionalització per compte de l'Estat

Article 9. Règim pressupostari i de finançament i creació del Fons de reserva dels riscos de la internacionalització.

1. L'Estat ha de respondre de les obligacions assumides per l'agent gestor a compte d'aquell en l'exercici de la seva activitat de cobertura. A aquest efecte, es crea el Fons de reserva dels riscos de la internacionalització, d'ara endavant el Fons, com un fons sense personalitat jurídica, a l'empara del que preveu l'article 2.2 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, adscrit al Ministeri d'Economia i Competitivitat per mitjà de la Secretaria d'Estat de Comerç, al qual s'han d'imputar les operacions de cobertura de riscos per compte de l'Estat fetes per l'agent gestor. Al Fons li és aplicable el règim pressupostari, economicofinancer, comptable i de control previst a la Llei 47/2003, de 26 de novembre, per als fons que no tenen personalitat jurídica la dotació dels quals s'efectuï majoritàriament amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat a què es refereix l'article 2.2 de la Llei esmentada.

2. Els recursos del Fons han d'estar constituïts pels drets econòmics i les primes recaptades —una vegada deduïda la remuneració de l'agent gestor—, els recobraments de sinistres, les comissions i les rendes patrimonials eventuais, que s'han de gestionar i administrar d'acord amb el que preveuen aquesta Llei i les disposicions que s'estableixin reglamentàriament.

Adicionalment, cal consignar en els pressupostos generals de l'Estat els crèdits per facilitar al Fons les aportacions patrimonials que siguin necessàries per fer front a les desviacions que la cobertura dels riscos comercials, polítics i extraordinaris per compte de l'Estat pugui produir, quan els recursos acumulats siguin insuficients.

Quan, per la proximitat del venciment del termini en què s'hagi d'abonar la indemnització per compte de l'Estat, hi hagi el risc de no poder atendre a temps el pagament, la Secretaria General del Tresor i Política Financera, amb sol·licitud prèvia motivada de la Secretaria d'Estat de Comerç, pot anticipar al Fons, fins i tot en cas que no hi hagi crèdit suficient, de manera temporal mentre es tramiten les modificacions pressupostàries oportunes, la quantitat necessària mitjançant una operació no pressupostària. Amb posterioritat, la Secretaria d'Estat de Comerç, en el termini màxim de dos mesos des de la data de lliurament dels fons, ha d'aplicar al pressupost de despeses l'avançament, i s'ha de procedir a cancel·lar-lo en el moment en què es faci la tramitació pressupostària del pagament en formalització.

3. El Fons, que el Consorci de Compensació d'Assegurances ha de gestionar i administrar en els termes fixats en aquesta Llei i en el seu desplegament reglamentari, ha d'elaborar anualment la proposta dels seus pressupostos d'explotació i de capital d'acord amb el que estableix l'article 64 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

4. El Consorci de Compensació d'Assegurances s'ha d'ocupar de la contractació dels serveis i subministraments necessaris per al funcionament del Fons, ajustant-se a les normes que siguin d'aplicació a l'entitat esmentada, i les despeses corresponents s'han d'imputar directament al pressupost del Fons. Així mateix, cal imputar directament a aquest pressupost les despeses en què el Consorci incorri mentre exerceix i efectua la funció que se li encomana, en la quantia que s'estableixi en el conveni de col·laboració que, a aquest efecte, subscriu amb la Secretaria d'Estat de Comerç.

5. El Consorci de Compensació d'Assegurances ha d'administrar la tresoreria del Fons a través d'un o diversos comptes oberts al Banc d'Espanya. Tanmateix, amb l'autorització prèvia de la Secretaria General del Tresor i Política Financera, es pot col·locar la totalitat o una part d'aquesta en comptes oberts en altres entitats de crèdit, quan calgui per obtenir una gestió millor i més eficaç o per facilitar-ne la rendibilització.

La inversió de la tresoreria del Fons feta pel Consorci requereix, per a cada operació, la conformitat prèvia de la Secretaria General del Tresor i Política Financera. No obstant això, no cal una conformitat específica per a les operacions que s'ajustin al pla general d'inversions que aprovi la Secretaria General del Tresor i Política Financera a proposta del Consorci de Compensació d'Assegurances.

Sense perjudici del que estableixen els paràgrafs anteriors, cal fixar reglamentàriament el procediment pel qual s'han d'efectuar els cobraments i atendre els pagaments derivats de l'activitat de cobertura dels riscos per compte de l'Estat feta per l'agent gestor, que es pot instrumentar a través d'un compte bancari de titularitat del Fons del qual pot disposar l'agent gestor.

6. El límit màxim de contractació per a noves operacions, ja siguin d'assegurança o de garanties, excloses les modalitats de pòlisses globals o obertes amb riscos inferiors a vint-i-quatre mesos, que l'agent gestor pot assumir per compte de l'Estat durant cada exercici es fixa a la Llei de pressupostos generals de l'Estat de cada any. Així mateix, es pot establir un límit màxim per al risc viu total per operacions efectuades per compte de l'Estat.

Article 10. *Procediment d'elaboració, formulació i aprovació dels comptes del Fons de reserva dels riscos de la internacionalització i de la comptabilitat de l'agent gestor per compte de l'Estat.*

1. La comptabilitat de les operacions del Fons de reserva dels riscos de la internacionalització i la preparació dels seus comptes anuals correspon al Consorci de Compensació d'Assegurances com a entitat gestora i administradora d'aquest, i la seva formulació i aprovació corresponen a la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat a proposta del seu president.

2. La rendició dels comptes anuals del Fons s'ha de fer d'acord amb el que preveuen els articles 137 i 139 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària. A aquests efectes, el president de la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat té la consideració de comptedant a què es refereix l'article 138 de la Llei esmentada.

3. L'agent gestor ha d'aportar a l'entitat gestora i administradora del Fons, amb la periodicitat que s'estableixi reglamentàriament, que ha de ser com a mínim mensual, els estats comptables agregats que s'estableixin reglamentàriament per a la incorporació a la comptabilitat del Fons, en la forma i amb l'abast que es determinin reglamentàriament, dels resultats de totes les operacions que l'agent gestor dugui a terme per compte de l'Estat. Així mateix, ha d'aportar la informació addicional que l'entitat esmentada requereixi per a la preparació dels comptes anuals del Fons de reserva dels riscos de la internacionalització.

4. L'agent gestor ha de registrar les operacions que faci per compte de l'Estat en una comptabilitat separada i independent de la comptabilitat utilitzada per a qualsevol altra activitat que efectuï per compte propi. Aquesta comptabilitat s'ha d'elaborar d'acord amb les normes i els criteris comptables previstos en el Pla de comptabilitat de les entitats asseguradores.

Disposició addicional primera. *Cost econòmic.*

L'aplicació de les previsions contingudes a l'article 6 d'aquesta Llei no representa cap augment de la despesa pública, atès que per al funcionament de la Comissió de Riscos per Compte de l'Estat es disposa dels recursos humans i els mitjans materials existents, determinats per la Secretaria d'Estat de Comerç.

Disposició addicional segona. *Règim transitori de prestació de l'activitat de cobertura per compte de l'Estat dels riscos de la internacionalització de l'economia per la Compañía Española de Seguros de Crédito a la Exportación Sociedad Anónima, Cía. de Seguros y Reaseguros (CESCE).*

1. S'atribueix a la Compañía Española de Seguros de Crédito a la Exportación, S. A. la condició d'agent gestor als efectes d'aquesta Llei, i ha de continuar prestant els seus serveis de gestió dels instruments de cobertura per compte de l'Estat dels riscos de la internacionalització de l'empresa espanyola durant un període de vuit anys a comptar des de la pèrdua de la majoria de l'Estat en el capital social de CESCE. Abans no transcorri aquest termini, s'ha de tramitar el procediment assenyalat a l'article 4 per a la designació de l'agent gestor. CESCE pot participar en aquest procediment en condicions d'igualtat amb la resta de licitadors.

2. A aquests efectes, el ministre d'Economia i Competitivitat ha de subscriure amb CESCE un conveni de gestió que s'ha de signar en un termini màxim de tres mesos des de la finalització del desplegament reglamentari d'aquesta Llei.

3. Quan hagin transcorregut els terminis anteriors, és aplicable el que disposa aquesta Llei als efectes de la designació de l'agent gestor de l'Estat.

En el cas que, una vegada tramitat el procediment per a la designació de l'agent gestor, aquest quedi desert, el Ministeri d'Economia i Competitivitat ha de garantir la cobertura dels riscos per compte de l'Estat, ja que constitueix un servei d'interès econòmic general. Amb aquest objecte, per mitjà d'una ordre del ministre d'Economia i Competitivitat,

cal adoptar les instruccions precises assignant aquest servei a la unitat o entitat corresponent. Aquesta assignació no pot comportar l'increment de dotacions ni de retribucions ni d'altres despeses de personal.

4. En el procés d'alienació de la majoria del capital de CESCE de titularitat de l'Estat, l'interessat en l'adquisició ha d'aportar la declaració de la Secretaria d'Estat de Comerç segons la qual no es troba en situació de conflicte d'interès, en els termes que preveu l'article 4.7 de la Llei, juntament amb la manifestació d'interès a participar en el procés esmentat.

Disposició addicional tercera. *Pòlisses subscrietes.*

Aquesta Llei és aplicable a les cobertures dels riscos assumits per CESCE per compte de l'Estat en vigor actualment, sense que per això es modifiquin els termes ni les condicions de les pòlisses subscrietes amb els assegurats.

Disposició addicional quarta. *Modificacions pressupostàries.*

Quan entri en vigor el règim pressupostari i de finançament que preveu l'article 9 d'aquesta Llei, s'han d'efectuar les modificacions pressupostàries que calgui per convertir el préstec de l'Estat al Consorci de Compensació d'Assegurances per finançar l'assegurança de crèdit a l'exportació que figuri en els pressupostos generals de l'Estat en una aportació patrimonial al Fons de reserva dels riscos de la internacionalització, que ha de tenir caràcter ampliable per fer front a les desviacions que la cobertura dels riscos comercials, polítics i extraordinaris per compte de l'Estat pugui produir si la dotació és insuficient.

Disposició addicional cinquena. *Constitució del Fons de reserva dels riscos de la internacionalització.*

En el moment de constituir el Fons de reserva dels riscos de la internacionalització, cal integrar-hi els drets i les obligacions pendents de complir en aquella data corresponents al compte de l'Estat, així com la totalitat de les quantitats dipositades en els comptes utilitzades fins a la data esmentada en l'administració de l'assegurança de crèdit a l'exportació per compte de l'Estat. El nou Fons s'ha de subrogar en la seva titularitat.

Disposició derogatòria.

Queda derogada a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, sense perjudici del que estableixen la disposició final tercera, la Llei 10/1970, de 4 de juliol, per la qual es modifica el règim de l'assegurança de crèdit a l'exportació, i qualsevol disposició del mateix rang o inferior que s'oposi al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Consortis de zona franca.*

U. Modificació de l'article 80 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Amb efectes des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i amb vigència indefinida, s'afegeixen dos apartats nous del tenor següent a l'article 80 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social:

«3. Correspon al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques atorgar l'autorització per a la constitució de zones franques, de conformitat amb el que disposa la normativa duanera. Així mateix, li correspon atorgar l'autorització per constituir, si s'escau, l'entitat pública encarregada de la seva gestió, i ha de complir les condicions següents:

- a) que la constitució de l'entitat l'hagin sol·licitat els qui participaran en aquesta en el moment de crear-la;
- b) que el seu objecte principal sigui la gestió d'una zona franca, en els termes en què s'autoritzi;
- c) que en el seu òrgan de govern hi estigui representat l'Estat a través del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

4. Als consorcis de zona franca de Gran Canària i Tenerife, així com a les entitats que es constitueixin de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior, els és aplicable el que disposa l'apartat 1. En tot cas, el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques ha d'aprovar els estatuts d'aquestes entitats i les modificacions corresponents.»

Dos. Modificació de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

Amb efectes des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i amb vigència indefinida, s'incorpora una disposició addicional vint-i-tresena a la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, redactada en els termes següents:

«Disposició addicional vint-i-tresena. *Règim patrimonial dels consorcis de zona franca.*

1. Els béns i drets de titularitat dels consorcis de zona franca, destinats específicament al desenvolupament i la dinamització econòmica i social de la seva àrea d'influència, no es consideren integrats en el patrimoni de l'Estat i, per tant, la seva adquisició, gestió, explotació, administració i alienació no es regeix per la normativa reguladora del patrimoni de les administracions públiques. Tanmateix, s'han de respectar, en tot cas, els principis següents:

- a) eficiència i economia en la gestió;
- b) eficàcia i rendibilitat en l'explotació d'aquests béns i drets;
- c) publicitat, transparència, concurrència i objectivitat en l'adquisició, l'explotació i l'alienació;
- d) identificació i control a través de l'inventari i el registre corresponents.

2. Els béns i drets restants del patrimoni dels consorcis de les zones franques, tant propis com adscrits, es regeixen pel que disposa aquesta Llei.

3. Correspon al Ple acordar els actes de disposició relatius als béns o drets a què es refereix l'apartat 1 i, en especial, els d'adquisició i alienació, ja sigui a títol gratuït o oneros, cessió o permuta, i al Comitè Executiu acordar els que siguin de mera administració.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 36/2010, de 22 d'octubre, del Fons per a la promoció del desenvolupament.*

La Llei 36/2010, de 22 d'octubre, del Fons per a la promoció del desenvolupament es modifica en els termes següents:

U. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«1. El FONPRODE ha d'actuar en els sectors definits com a prioritaris en els plans directors de la cooperació espanyola corresponents durant la durada d'aquests. Els plans han de tenir en compte els objectius de desenvolupament acordats en l'agenda internacional i, en particular, els que es determinin en l'agenda post 2015 i iniciatives similars que se succeeixin posteriorment.

2. Poden ser beneficiaris de les operacions del FONPRODE els països qualificats segons el Comitè d'Ajuda al Desenvolupament com a menys avançats,

de renda baixa o de renda mitjana-baixa i mitjana, i les regions que estiguin incloses en les prioritats geogràfiques establertes pels plans directors de la cooperació espanyola corresponents, amb les excepcions següents:

Els països considerats menys avançats pel sistema de les Nacions Unides no poden rebre crèdits d'Estat a Estat concedits amb càrrec al FONPRODE per finançar serveis socials bàsics.

Els països amb risc d'insostenibilitat del seu deute no poden rebre cap tipus de crèdit d'Estat a Estat.

Els països que hagin arribat al punt de culminació en el marc de la Iniciativa d'alleugeriment del deute per als països pobres molt endeutats (PPME; HIPC, en les seves sigles en anglès) poden ser excepcionalment beneficiaris de préstecs, crèdits o línies de crèdit, quan així ho autoritzi de manera expressa el Consell de Ministres, a proposta del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, i amb l'anàlisi prèvia de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.

3. Es poden finançar amb càrrec al FONPRODE, amb caràcter no lligat:

a) Donacions a estats, administracions públiques regionals o locals i altres entitats de caràcter públic per a projectes, programes, estratègies i modalitats d'ajuda programàtica.

b) Donacions a organismes multilaterals de desenvolupament no financers, inclosos programes i fons fiduciaris de desenvolupament en aquests organismes.

c) Donacions per a assistències tècniques, estudis de viabilitat de projectes i avaluacions «ex ante» i «ex post» de projectes o programes, així com de l'execució anual del Fons en termes de garantir-ne la sostenibilitat financera, econòmica, social i ambiental, valorant la seva contribució als objectius de desenvolupament i promoció dels drets humans. El resultat d'aquestes assistències tècniques i consultories ha de ser públic i accessible, excepte en els casos en què el Comitè Executiu del Fons per a la promoció del desenvolupament autoritzi expressament la no-publicitat d'aquest.

d) Donacions a fons fiduciaris en institucions financeres internacionals de desenvolupament o donacions a fons multidonants gestionats o administrats per institucions financeres internacionals. Aquestes operacions les han d'eleva de manera conjunta el Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació i el Ministeri d'Economia i Competitivitat al Comitè d'Executiu del Fons.

e) Préstecs o crèdits i línies de crèdit en termes concessionals a estats per al finançament de projectes de desenvolupament, sempre que aportin la garantia sobirana corresponent. De manera excepcional, i amb les garanties i els estudis de risc que es determinin reglamentàriament, es poden atorgar préstecs o crèdits i línies de crèdit a administracions públiques regionals o locals o altres ens públics per finançar projectes, sempre que tinguin la no-objecció del ministeri responsable de l'endeutament del país.

Quan els préstecs, crèdits o línies de crèdit tractats en aquest apartat es dirigeixin als països que han arribat al punt de culminació en el marc de la Iniciativa per a la condonació del deute dels països pobres molt endeutats (PPME; HIPC, en les seves sigles en anglès), només es poden eleva al Consell de Ministres perquè els aprovi, a proposta del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, amb l'anàlisi i l'aprovació prèvies de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.

Prèviament a la presentació de cada operació al Comitè Executiu, cal remetre al Ministeri d'Economia i Competitivitat i al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques perquè en facin una valoració, en l'àmbit de les seves competències respectives, l'informe detallat d'un expert independent amb una anàlisi del risc i de l'impacte de l'operació sobre la sostenibilitat del deute al país receptor, juntament amb les condicions financeres i la definició de garanties.

Les condicions financeres dels crèdits i préstecs concessional s'han d'ajustar al marc normatiu internacional.

La gestió, la informació i el control parlamentari del deute generat per aquestes operacions s'ha de dur a terme de conformitat amb el que estableix la Llei 38/2006, de 7 de desembre, reguladora de la gestió del deute extern.

f) Adquisicions temporals d'accions o participacions directes de capital o quasi capital en institucions d'inversió col·lectiva o altres entitats de dret públic constituïts al país de destinació del finançament.

S'han de fer de manera excepcional i, prèviament a la presentació de cada operació al Comitè Executiu, cal remetre al Ministeri d'Economia i Competitivitat i al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques perquè en facin una valoració, en l'àmbit de les seves competències respectives, les condicions financeres, la definició de garanties, l'estratègia de sortida i una anàlisi del risc detallada elaborada per un expert independent.

Les operacions d'aquest apartat només es poden elevar al Consell de Ministres perquè les aprovi si hi ha hagut una anàlisi prèvia de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.

g) Préstecs, crèdits o línies de crèdit a entitats financeres locals per a la concessió de microcrèdits o altres serveis microfinancers, o per a la concessió de préstecs, crèdits, línies de crèdit o altres serveis financers a empreses petites o mitjanes o a institucions microfinanceres. Excepcionalment, també es poden adquirir títols de deute emesos per societats de propòsit específic, quan aquest sigui la concessió de microcrèdits, altres serveis microfinancers o serveis financers de suport a entitats microfinanceres.

Prèviament a la presentació de cadascuna d'aquestes operacions al Comitè Executiu, cal remetre al Ministeri d'Economia i Competitivitat i al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques perquè en facin una valoració, en l'àmbit de les seves competències respectives, les condicions financeres, la definició de garanties i una anàlisi del risc detallada elaborada per un expert independent.

Les operacions d'aquest apartat només es poden elevar al Consell de Ministres perquè les aprovi si hi ha hagut una anàlisi prèvia de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.

La gestió, la informació i el control parlamentari del deute generat per aquestes operacions s'ha de dur a terme de conformitat amb el que estableix la Llei 38/2006, de 7 de desembre, reguladora de la gestió del deute extern.

h) Adquisicions temporals d'accions o participacions directes o indirectes de capital o quasi capital en entitats de dret privat, ja siguin institucions privades d'inversió col·lectiva, entitats privades de capital de risc o, si s'escau, societats de propòsit específic per a inversions de suport al teixit econòmic o de suport a la micro, petita i mitjana empresa.

Les operacions d'aquest apartat només es poden elevar al Consell de Ministres perquè les aprovi si hi ha hagut una anàlisi prèvia de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.

Per a aquestes operacions, s'ha d'elaborar un informe detallat d'un expert independent amb una anàlisi del risc de l'operació i s'ha de definir una estratègia de sortida que cal remetre, juntament amb les condicions financeres i la definició de garanties, al Ministeri d'Economia i Competitivitat i al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques perquè en facin una valoració, en l'àmbit de les seves competències respectives.

4. Es poden finançar amb càrrec al FONPRODE les despeses necessàries per gestionar el Fons, així com altres despeses associades a les operacions de préstec o inversió finançades amb càrrec a aquest.

El Comitè Executiu del Fons per a la promoció del desenvolupament ha d'aprovar l'import màxim anual de despeses anuals totals de gestió del Fons que se li poden imputar. Excepcionalment, es pot sol·licitar una autorització al Comitè

del FONPRODE per a despeses per damunt d'aquest límit si, tot i haver incorregut en les despeses, encara no s'ha arribat a formalitzar el compromís de crèdit i s'ha assolit el límit anual.

5. Totes les operacions finançades amb càrrec al FONPRODE han de ser elegibles per al còmput com a ajuda oficial al desenvolupament de conformitat amb els criteris del Comitè d'Ajuda al Desenvolupament de l'OCDE.

6. Per facilitar la coherència «ex ante» de les activitats dels diferents agents de la cooperació, cal coordinar les línies d'actuació amb els altres actors de la cooperació espanyola mitjançant l'ús dels mecanismes i òrgans previstos a aquest efecte per la Llei 23/1998, de cooperació internacional per al desenvolupament. Per a la coordinació amb el Ministeri d'Economia i Competitivitat i altres departaments ministerials amb competències en la matèria dins de l'Administració General de l'Estat, s'ha d'utilitzar la Comissió Interministerial de Cooperació Internacional.»

Dos. L'article 4 queda redactat de la manera següent:

«D'acord amb el que estableix la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de cooperació internacional per al desenvolupament, la gestió del FONPRODE, inclosos l'estudi, la planificació, la negociació i el seguiment de les ajudes amb càrrec a aquest, és competència del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, a través de la Secretaria d'Estat competent en matèria de cooperació internacional per al desenvolupament i de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament, amb el suport de la Compañía Española de Financiación del Desarrollo (COFIDES). Cal determinar reglamentàriament les funcions que corresponen a COFIDES, que en tot cas té la consideració d'expert independent als efectes del que disposa l'article 2.

S'autoritza COFIDES a contractar la totalitat o una part del personal laboral de la Sociedad Estatal España, Expansión Exterior, S. A., dedicat a exercir l'activitat com a mitjà propi relacionada amb la gestió del FONPRODE, que passa a integrar-se a COFIDES com a personal laboral. L'increment de la massa salarial de COFIDES que es pugui derivar d'aquesta contractació en cap cas pot ser superior a la disminució correlativa de la massa salarial que es produeixi a la Sociedad Estatal España, Expansión Exterior, S. A., en conseqüència, i sempre que això es faci sense cap increment de les despeses per possibles indemnitzacions per l'extinció dels contractes de treball del personal laboral a Sociedad Estatal España, Expansión Exterior, S. A.».

Tres. L'article 5 queda redactat de la manera següent:

«1. De les operacions que compleixin els requisits que recullen els articles 2 i 7, són elegibles les que s'insereixin en els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni. També ho són les que responguin als objectius i les prioritats sectorials i geogràfiques establertes a la Llei de cooperació internacional per al desenvolupament, els plans directors corresponents i altres documents de planificació de la política espanyola de cooperació internacional per al desenvolupament. Pel que fa a les que recull l'article 2.3.a), e) i f), són operacions finançables les que siguin elegibles i, a més, siguin prioritzades pels països beneficiaris.

2. La identificació de les operacions l'han de dur a terme el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, a través de la Secretaria d'Estat de Cooperació Internacional i de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament, i la Companyia Espanyola de Finançament al Desenvolupament. Per identificar les operacions, tenen el suport de les oficines tècniques de cooperació i, si es considera necessari, el dels organismes multilaterals que operin en els sectors o països identificats com a prioritaris en el Pla director de la cooperació espanyola. COFIDES pot demanar el suport de les oficines econòmiques i comercials a l'exterior segons el procediment que acordin l'Agència

Espanyola de Cooperació Internacional i per al Desenvolupament i la Direcció General de Comerç i Inversions del Ministeri d'Economia i Competitivitat. Quan la identificació involucri institucions financeres internacionals, s'ha de dur a terme conjuntament amb la Direcció General d'Anàlisi Macroeconòmica i Economia Internacional del Ministeri d'Economia i Competitivitat.»

Quatre. L'article 6.1 queda redactat de la manera següent:

«1. Sense perjudici del que disposa l'article 2.3, per planificar l'instrument s'ha d'establir cada any un catàleg d'accions elegibles i preferents que cal finançar amb càrrec al FONPRODE.»

Cinc. L'article 9.1 queda redactat de la manera següent:

«1. L'adjudicació de l'execució de projectes i programes finançats amb càrrec al FONPRODE en virtut de l'article 2.3.a) i, si s'escau, de l'article 2.3.e), f), g) i h), l'ha de dur a terme el beneficiari seguint la normativa que sigui d'aplicació.»

Sis. L'article 10.2 queda redactat de la manera següent:

«2. No obstant això, la subscripció amb la institució financera internacional receptora dels acords que formalitzin les aportacions que preveu l'article 2.3.d) correspon al governador o la governadora per Espanya en les institucions financeres internacionals, conjuntament amb la Secretaria d'Estat de Cooperació Internacional del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.»

Set. L'article 13 queda redactat de la manera següent:

«1. Per a la cobertura amb caràcter anual de les necessitats financeres del FONPRODE, la Llei de pressupostos generals de l'Estat ha de consignar una dotació pressupostària sota la direcció del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació. A aquesta dotació cal sumar-hi els recursos procedents de les devolucions o cessions oneroses de préstecs i crèdits concedits en virtut de l'article 2.3.e) i g), així com els fluxos econòmics procedents de les comissions i els interessos meritats i cobrats per la realització dels actius financers esmentats. La dotació pressupostària, establerta a la Llei de pressupostos generals de l'Estat, s'ha de desembossar i transferir a l'Institut de Crèdit Oficial, agent financer de l'Estat, d'acord amb les necessitats del Fons.

2. A més d'establir les dotacions que es vagin incorporant anualment al FONPRODE, la Llei de pressupostos generals de l'Estat ha de fixar cada any l'import màxim de les aportacions que es poden autoritzar en l'exercici pressupostari en qüestió amb càrrec al Fons referit. Dins d'aquest import màxim, la Llei de pressupostos generals de l'Estat de cada any també ha de fixar imports màxims concrets, sense detriment del que estableix l'article 8 de la Llei 23/1998, de cooperació internacional per al desenvolupament, que corresponguin a les operacions següents:

- a) Per a les operacions que exposa l'article 2.3.a), b) i c).
- b) Per a les operacions que recull l'article 2.3.d), amb l'objecte de garantir la coherència de la política en les institucions financeres internacionals.
- c) Per a les operacions a què es refereix l'article 2.3.e), f), g) i h).

3. Finalment, la Llei de pressupostos generals de l'Estat ha de fixar anualment l'import màxim de les operacions que, amb efecte en el dèficit públic, es poden autoritzar en l'exercici pressupostari en qüestió amb càrrec al Fons referit. La Secretaria d'Estat de Cooperació Internacional ha d'acompanyar les propostes de finançament amb càrrec al FONPRODE d'un informe sobre el seu impacte en el

dèficit públic, que ha d'elaborar la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, a sol·licitud de la Secretaria d'Estat de Cooperació Internacional.»

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.10 a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de comerç exterior.

Disposició final quarta. *Desplegament normatiu.*

El Govern, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, ha de dictar, en el termini de tres mesos des de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat», les normes reglamentàries precises per desplegar-la i executar-la.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta llei entra en vigor al cap de tres mesos de publicar-se en el «Butlletí Oficial de l'Estat». S'exceptua d'això el règim pressupostari, economicofinancer i comptable previst al capítol II del títol II, que entra en vigor en el moment en què es constitueixi el Fons de reserva dels riscos de la internacionalització, una vegada disposi dels pressupostos d'explotació i de capital corresponents aprovats per norma amb rang de llei amb els efectes que s'hi estableixin, i fins aleshores es manté el règim vigent.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 22 d'abril de 2014.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY